

Més problemes per al sector de la fruita

JOSEP CABRÉ I CLARIANA

COORDINADOR TERRITORIAL DE LLEIDA D'UNIO DE PAGESOS

L'ANY PASSAT, vam tenir un balanç força negatiu per al sector fructícola i, aquesta campanya, en lloc de millorar, hem anat directament al desastre. Els preus, sobretot de préssecs i nectarines, estan molt per davall dels costos de producció; treballar tot l'any per no cobrar res i, a sobre, posar-hi diners és una situació que no s'aguanta! Si analitzem el que passa, veurem que són diferents factors els que ens afecten: la mal anomenada crisi del cogombre va frenar les nostres exportacions i ens va afectar negativament al començament de campanya; el baix consum de fruita a Europa, per culpa de les baixes temperatures, també ha estat un factor decisiu, però encara en trobaríem més.

El factor més important de tots és el gran abús de poder de

la distribució, que escanya sense contemplacions la producció. Un nombre reduït de grans marques comercials dominen la cadena alimentària, exercint tot tipus de pràctiques anticompetitives per collar els preus al productor, sense que el consumidor ho noti i engreixant així el seu marge comercial. És clar que el problema és molt greu; ara ja només faltava que els pagesos francesos tombessin un camió de fruita de l'Estat espanyol a la Jonquera i dificultés la lliure circulació de mercaderies, fet que les administracions haurien de denunciar enèrgicament. També cal destacar la hipocresia de molts que critiquen els francesos per la seva acció mentre ens reclamen als sindicats catalans que actuem, i després, al setembre, van a França a corre-cuita a comprar les seves pomes. No ho

entenc: ens tiren els camions i encara els van a comprar la fruita! Que no tenim pomes a Lleida? Per tot plegat, i enmig del desànim generalitzat dels pagesos, cal buscar propostes i actuar.

El sector fructícola, d'una forma unànime i cadascú pel seu camí, ha pressionat coordinadament a Brussel·les perquè es prenguin mesures per alleugerir els mercats i fer remuntar els preus en origen. També cal tenir en compte que la nova organització Afrucat ha fet una bona feina en aquest sentit, i que a Catalunya, el projecte del Codi de Bones Pràctiques comercials en la cadena alimentària, que Unió de Pagesos va endegar l'any 2006, s'ha aconseguit signar ara. Però tot i l'esforç fet pel sector, les mesures aconseguides no serviran per remuntar la difícil situació de forma immediata. Com sempre, hem vist que a Europa no interessa el què ens passa als pagesos de l'arc mediterrani; les seves polítiques i solucions sempre estan orientades cap als països nòr-

dics: devem ser europeus de segona categoria o tenir governs pocs forts.

Enguany tenim una nova oportunitat dins la reforma de la política agrària comuna (PAC), que està a debat. Cal pressionar perquè s'estableixin mesures per a les situacions de crisi dels nostres productes, però també caldrà regular d'una forma decidida les normes de competència per frenar els abusos de la distribució. No es pot permetre vendre per sota els costos de producció! Per això el sector agrari ha de tenir un marc normatiu diferenciat en matèria de competència, de manera que permeti, entre altres coses, pactar preus mínims de venda obligatoris per part de la producció. Des d'Unió de Pagesos ja fa dies que treballam i presentem les nostres propostes de cara a la reforma de la PAC, i caldrà fer pressió per aconseguir tirar-les endavant; haurem de sortir al carrer a lluitar pel nostre sector.

Defensem també davant de Madrid una fiscalitat més justa;

hi ha d'haver una adequació immediata dels mòduls de l'IRPF que, amb la crisi de preus que patim actualment, estan del tot desfasats. Són moltes les propostes que plantejem per sortir del forat i que haurem de defensar amb força per aixecar aquest sector tan important i estratègic per a les nostres contrades, però també, de cara al futur, hem de ser valents. Potser l'estratègia a seguir haurà de ser diferent. ¿Ens podem plantejar que ningú vengui la fruita per sota els costos de producció? Les nostres empreses i cooperatives serien serioses i respectarien que ningú vengués sota costos? Aquesta seria l'única forma de defensar la dignitat de la pagesia, que veu com tothom li va restant els costos al preu de la seva fruita i que, quan arriba el seu torn, després de quedar-se cadascú la seva part pel que ha fet, no en queda ni cinc per al productor. Els pagesos creiem que vendre a aquests preus, a més de fer-nos perdre molts diners, fins i tot ens fa perdre la dignitat!